

FORN VÄNNEN

JOURNAL OF
SWEDISH ANTIQUARIAN
RESEARCH

9e congrès international des sciences préhistoriques et protohistoriques :
Nice 13-18 septembre 1976

Damell, David

Fornvännen 1977, s. 38-39

http://kulturarvsdata.se/raa/fornvannen/html/1977_038

Ingår i: samla.raa.se

Kongresser

*IXe Congrès International des Sciences Préhistoriques et Protohistoriques.
Nice 13—18 septembre 1976.*

Syftet med följande korta anmälan är inte att försöka beskriva världskongressen med innehåll utan göra Fornvännens läsare uppmärksamma på den litteratur, som utkom i samband med kongressen, vari f. ö. alla de framförda föredragen finns refererade.

Först bör nämnas det tryckta programmet, som jämte deltagarförteckningen underlättade de mer än 3000 kongressdeltagarnas orienterings- och arbetsmöjligheter. Det gällde ju för var och en att få ut så mycket som möjligt av kongressen för att sedan omsätta kunskaperna på lämpligt sätt då man återvänt hem.

Bland programskrifterna finns även en resumédel över föredrag hållna vid sektionerna I—X, 645 sidor tjock.

Med hjälp av nämnda skrifter torde man kunna få en rätt god bild av kongressens innehåll. Förutom sammanfattningarna utgavs dessutom 31 volymer, där föredragen vid de olika colloquierna återges i sin helhet med litteraturhänvisningar etc. Ett drygt tiotal av dessa volymer torde vara av intresse för nordiska arkeologer däribland de som berör metodfrågor, dateringsfrågor m. m. Att närmare gå in härpå skulle emellertid föra för långt. Med hjälp av kongressprogrammet torde emellertid den intresserade kunna söka sig fram till rätt volym.

Vidare finns samtliga kongressens exkursioner sammanfattade i 15 välgjorda reseguider. Dessa exkursioner, som gick av stapeln såväl före, under, som efter kongressen täckte hela Frankrike. Exkursionsguiderna torde i framtiden vara omistliga redskap för dem, som vill göra arkeologiska resor i detta land. Utförliga beskrivningar jämte kartor och bilder gör dessa skrifter värdefulla även

för dem, som endast vill resa med kartbladet framför sig. En utförlig bilkarta måste dock den, som tänker besöka de i guiderna beskrivna platserna, ha med sig eftersom översiktskartorna är relativt detaljfattiga, framför allt vad beträffar namn.

Det märkligaste bokverket som presenterades vid kongressen var emellertid de tre banden om Frankrikes förhistoria, *La préhistoire française*, tryckt i Paris år 1976. De tre tjocka banden innebär ett viktigt tillskott till den europeiska förhistoriska forskningen.

De två första banden, del 1:1 och 1:2, behandlar paleolitisk och mesolitisk tid, *Civilisations paléolithiques et mésolithiques* sous la direction de Henry de Lumley. Här får man en omfattande presentation av äldre stenålderns människa och hennes omgivning på fransk botten. Ett stort antal vetenskapsmän har deltagit i utarbetandet av dessa två band liksom i den följande del 2, som behandlar neolitisk tid och metallåldrarna, *Civilisations néolithiques et protohistoriques* sous la direction de Jean Guilaine. Sistnämnda del är naturligtvis av största intresse för nordiska arkeologer. Delen inleds med några kapitel som behandlar kronologi och natur- och miljöomgivning, närmare bestämt vegetationsutvecklingen och faunan. Därpå följer ett avsnitt om människan och hennes aktiviteter. Här genomgås population, domesticering, jordbruk, navigation, megalitkultur, konst, metallurgi och penningssystem. Slutavsnitten behandlar den neolitiska kulturen, bronsålderskulturen och järnålderskulturen fram till romartid. Bandet avslutas med en omfattande katalog över C-14-dateringar.

Talrika avbildningar, framför allt i form av teckningar, gör boken användbar då det

gäller jämförelser exempelvis med vårt eget fyndmaterial. Som framgår har bokverket en modern, ekologiskt betonad inriktning, vilken säkerligen kommer att påverka den europeiska arkeologin och då inte minst den nordiska, där ju en liknande forskningsinriktning

mer och mer trätt i förgrunden under senare år.

Avdelningsdirektör *David Damell*
Riksantikvarieämbetet
Box 5405, 114 84 Stockholm

Internationella kontakter

Sedan många år har Arbeitsgemeinschaft für Sachsenforschung arrangerat årliga symposier — hittills ej mindre än 27 — för diskussion av gemensamma frågor. Som namnet antyder är de närmast berörda parterna sachsare, angler och jutar på båda sidor om Kanalen, och valet av diskussionsobjekt faller därför närmast inom det första årtusendet e. Kr. med en tyngdpunkt mot mitten av årtusendet, då den stora germanska invasionen av England skedde.

Symposiet år 1976 ägde rum i Hannover, forskningsgruppens centralort alltsedan starten.

När man som svensk deltagare blickar tillbaka på hela raden av dessa sammankomster, kan man utan förbehåll konstatera hur välbehövliga och nyttiga de varit. Med ett deltagareantal av endast 50—80 personer har man kunnat diskutera mängder av specialproblem, vilka dock alla haft den geografiska miljön och kronologien mer eller mindre gemensamt.

Det har också framträtt allt klarare att kontakterna mellan exempelvis England och den nordvästra delen av kontinenten under den berörda tiden varit långt livligare än vad man i första taget skulle ha räknat med. — Men det har också framgått att även de skandinaviska länderna haft aktiv del i händelseförloppet.

I själva verket visar fornsaksmaterialiet i England, Skandinavien och nordvästra delen av kontinenten så många likheter och förbluffande överensstämmelser att man helst

ville slå ihop hela det nämnda området till ett nordvästeuropeiskt germanblock, vilket fått sin prägel i synlig måtto av ett livligt givande och tagande men kanske även haft djupare rötter.

Ännu finns många viktiga hithörande frågor att lösa och Sachsensymposierna kommer utan tvivel att beröra flera av dem. Men för att symposierna ska kunna fortleva krävs otvivelaktigt att det skall finnas möjligheter för specialisterna att närvara. Detta är en ekonomisk fråga, inte utan betydelse för dem, som har sin verksamhet inom mera perifera områden.

I London hölls i september 1976 ett symposium av mera ovanligt slag. Som arrangör stod Society of Antiquaries och Linnéan Society i London. Tema för symposiet var "The Bestiary and Animals in Art".

Trots det att deltagareantalet var starkt begränsat — knappt mer än 50 personer — spände föreläsningar och diskussioner över i det närmaste hela världen, Kina, Japan, Sydöst-Asien, Egypten, Medelhavsländerna samt givetvis den övriga Västvärlden.

Bland deltagarna märktes inte enbart konsthistoriker och arkeologer utan även språkforskare — särskilt paleografiskt inriktade — liksom även naturvetare, i främsta hand zoologer.

Symposiet började något trevande, och en smula ofullbordad var väl även den lilla utställningen av handskriftillustrationer m. m., som anordnats i lokalerna (Burlington